

मृगेद्रेणापिसमुपेत्यदैत्यसमीपे गत्वा समुपाद्रवन् हिरण्यकशिपुः करजैर्नखैर्दारितः ॥ ६० ॥ एवं त्रिसिंहावतारकथामुपसंहृत्य वामनावतारकथां प्रस्तौति एवमिति ॥ ६१ ॥ गजधारितः गर्भधारितः सप्तमीति
 योगविभागात्समासः ॥ ६२ ॥ दुर्दिनं प्राट् दुर्दिनं तत्र भवो भोदः कृष्णमेघस्तत्सदृशः मेघच्छन्ने न्हि दुर्दिनमित्यमरः श्रीवत्सेन उरसि भूषित इति लुभ विभक्ति कं पदं ॥ ६३ ॥ बालः वामनः वाटं स्थानं ॥ ६४ ॥
 समुपेत्य ततस्तीक्ष्णैर्मृगेद्रेण बलीयसा ॥ नारसिंहेन वपुषा दारितः करजैर्भृशं ॥ ६० ॥ एवं निहत्य भगवान्दैत्येन्द्रं रिपुघातिनं ॥ भूयो न्यः पुंडरीकाक्षः प्रभुर्लोकहिता
 यच ॥ ६१ ॥ कश्यपस्यात्मजः श्रीमानदित्यागर्भधारितः ॥ पूर्णवर्षसहस्रेतुप्रसूतागर्भमुत्तमं ॥ ६२ ॥ दुर्दिनां भोदसदृशो दीप्ताक्षो वामनारुतिः ॥ दंडीकमंडलु
 धरः श्रीवत्सोरसि भूषितः ॥ ६३ ॥ जटीयज्ञोपवीती च भगवान्यालरूपधृत् ॥ यज्ञवाटंगतः श्रीमान्दानवेंद्रस्य वै तदा ॥ ६४ ॥ बृहस्पतिसहायो सौप्रविष्टो बलिनो
 मखे ॥ तं दृष्ट्वा वामनतनुं प्रहृष्टो बलिरब्रवीत् ॥ ६५ ॥ प्रीतोऽस्मि दर्शने विप्रब्रूहि त्वं किं ददानिते ॥ एवमुक्तस्तु बलिना वामनः प्रत्युवाच ह ॥ ६६ ॥ स्वस्तीत्युक्त्वा ब
 लिं देवः स्मयमानो भ्यभाषत ॥ मेदिनीं दानवपते देहि मे विक्रमत्रयं ॥ ६७ ॥ बलिर्ददौ प्रसन्नात्मा विप्रायामिततेजसे ॥ ततो दिव्याद्भुततमं रूपं विक्रमतो हरेः ॥
 ॥ ६८ ॥ विक्रमैस्त्रिभिरक्षोभ्योजहाराशुसमेदिनीं ॥ ददौ शक्राय च महीं विष्णुर्देवः सनातनः ॥ ६९ ॥ एष ते वामनो नाम प्रादुर्भावः प्रकीर्तितः ॥ तेन देवाः प्रा
 दुरासन् वैष्णवं चोच्यते जगत् ॥ ७० ॥ असतां निग्रहार्थाय धर्मसंरक्षणाय च ॥ अवतीर्णो मनुष्याणामजायत यदुक्षये ॥ ७१ ॥ स एवं भगवान्विष्णुः कृष्णोतिपरि
 कीर्त्यते ॥ अनाद्यंतमजं देवं प्रभुं लोकनमस्कृतं ॥ ७२ ॥ यं देवं विदुषो गांतितस्य कर्माणि सैंधव ॥ यमादुरजितं कृष्णं शंखचक्रगदाधरं ॥ ७३ ॥ श्रीवत्सधारिणं
 देवं पीतकौशेयवाससं ॥ प्रधानं सोऽस्त्रविदुषां तेन कृष्णेन रक्ष्यते ॥ ७४ ॥ सहायः पुंडरीकाक्षः श्रीमानतुलविक्रमः ॥ समानस्यंदने पार्थमास्थाय परवीरहा ॥
 ॥ ७५ ॥ न शक्यते तेन जेतुं त्रिदशैरपि दुःसहः ॥ कः पुनर्मानुषो भावो रणे पार्थ विजेष्यति ॥ ७६ ॥ तमेकं वर्जयित्वा तु सर्वयौ धिष्ठिरंबलं ॥ चतुरः पांडवान् राजन्
 दिनैकं जेष्यसे रिपून् ॥ ७७ ॥ वैशंपायन उवाच ॥ इत्येवमुक्त्वा नृपतिं सर्वपापहरो हरः ॥ उमापतिः पशुपतिर्यज्ञहा त्रिपुरार्दनः ॥ ७८ ॥ वामनैर्विकटैः कुब्जै
 रुग्रश्रवणदर्शनैः ॥ दतः पारिषदैर्घोरैर्नानाप्रहरणोद्यतैः ॥ ७९ ॥ त्र्यंबको राजशार्दूलभगनेन निपातनः ॥ उमासहायो भगवांस्तत्रैवांतरधीयत ॥ ८० ॥
 बलिनो बलेः अयमिकारांत इन्नंतश्च शब्दो दृश्यते ॥ ६५ ॥ ददानित्वदीप्सितमिति शेषः ॥ ६६ ॥ ६७ ॥ दिव्यं च तत् अद्भुततमं च रूपं भूवेति शेषः ॥ ६८ ॥ ६९ ॥ ७० ॥ अवतीर्णो वतरणं कुर्वन् जायत
 आविर्भूतः यदुक्षयेयदूनां गृहे ॥ ७१ ॥ ७२ ॥ तस्य कर्माणि विदुषो विद्वांसः गांतिगायंति ॥ ७३ ॥ सः अर्जुनः अस्त्रविदुषां प्रधानं श्रेष्ठः यं अजितमाहुस्तेन कृष्णेन रक्ष्यते ॥ ७४ ॥ ७५ ॥ तेन कृष्णसहायत्वे
 न हेतुना भावः पूज्यतमः भावः पूज्यतमलोके इत्यनेनार्थः ॥ ७६ ॥ दिनैकं एकदिनमेव न सर्वदा ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ ७९ ॥ दक्षयज्ञे भगस्य नेत्रं निपातितवान् भगनेन निपातनः ॥ ८० ॥